

HRVATSKI PESNIK IGRE I FOTO-ISTORIČAR
ŽORŽ SKRIGIN

Koracima lak i lepršav
Skakao je i leteo binom.
Ustreptao i vzdignut sav,
Kidisao ka publici i rampi
svom silinom!

A izvan dasaka što život znače
Dohvatao se fotografskog aparata —
Dobijao i svetske nagrade sve jaču od jače...
Pejsažom al' i istorijom u slici znao je
dobro da barata.

Na primer: Rastresit pejsaž u Dubravi,
Zagasito popodne koje tone...
Cvetovi očijukaju u travi,
Crkvice u daljini takođe na slici
(svakako sa zvonima što zvone)

Slike su to kao iz davnina.
I, odjednom — gle čuda!
Nestaje sva ta milina —
Svet se u stravi pojavljuje
kao okrvavljena luda!

Opet daljina uzgibana, sumorno siva,
Pozadinu joj žare lepeze plamena,
Besne daleki požari pakla — ima l' kog' živa?!
Tu stišću se mrtvožive mumije, za večnos' bez kose,
bez pramena.

Iz dalekog, praznog srpskog kozarskog prostora
I dima što do neba se dig'o —
Izranja prikaza ženska bez zastora,
Baulja povijena gotovo do zemlje
na koji pedalj ciglo.

Šta li tu ženu sve na putu tom čeka?!
Oči uprla nekuda napred daleko—
Korača pogruženo, no bez leleka...
Na grbači prti jedno, a klonulo vuče i drugo
dete neko...

To pakao k'o da je bljunuo
Jedina tri živa stvora...
Za njima plamen sunuo —
Srljaju beskućnici, oličenje jada
bez svoga krova.

Zima ka njima već kandže pruža,
Nudi im mrzlo naručje svoje.
Staza neravna, sve duža i duža...
U bedi i grozi cvokotavo se stislo
sve troje.

Kud krenuo si, svete moj!?
Kao da pita uzdrhtala slika.
Cediš iz rana grki gnoj...
U plamenu, dimu tonu gradovi i sela i nigde
ljudskog lika...

Baletan Skrigin škljoca fotoaparatom svojim...
Proizvodi slike užasa i strave.
Nadajući se da će, ipak, prigodom nekojom
Mrtvi i paćenici uspraviti se opet
Na putu slave!

RADOMIR SMILJANIĆ - PAS BEZ ZAVIČAJA